

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:52
מוצאי שבת.....9:22
שיעורים כסדרן
נ"ך.....משלי כ"ג-כ"ד
בבלי.....עבודה זרה מ"ה
ירושלמי.....כתובות ל"ז
תוספתא.....עבודה זרה ו'
רמב"ם.....שכנים ה'

שעה 14, גליון 45 (713)

פרשת דברים, שבת חזון, ח' אב, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

שבת חזון

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן "שבת חזון". אין ספר שער המלך ווערט געברענגט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צי ז'עם ו'חצי נ'חמה. דאס מיינט אז אפילו פון איין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפ'ן חורבן בית המקדש, איז אבער פון די אנדערע זייט אויך דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג. ווען משיח וועט קומען בקרוב, וועלן די טעג ווערן א יום טוב.

חז"ל דערציילן (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזען די שרעקליכע חורבן אויפ'ן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט. רבי עקיבא - וואס איז אויך דארט געווען - האט אבער געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פארוואס

א ווארט אויף די פרשה

והעיר 'אשר בנחל' ועד הגלעד, לא היתה קריה אשר שגבה ממנו. די ווערטער "אשר בנחל", האבן אויף זיך די טראפן 'מהפך פשוט', וואס קומט דאס מרמז זיין?

דער הייליגער רבי נתן ברענגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קד) אז דער הייליגער רבי האט זייער ליב געהאט די פשוטע עבודות פון פשוטע ערליכע אידן, דער רבי האט זייער ליב געהאט די וואס זאגן אסאך תחנות און בקשות וואס זענען געדרוקט אין די גרויסע סדורים, אזוי ווי די פשוטע מענטשן פירן זיך. דאס איז די גאנצע לימוד פון רבי'ן; דער רבי האט זייער ליב געהאט 'פשוטות'; רעדן צום אייבערשטן, זאגן 'לשם יחדיו' און 'יהי רצון'.

צום ביישפיל פלעגט דער רבי זיין זייער ברויז אויף די מענטשן וואס זינגען נישט קיין זמירות שבת ביי די עבודות שבת און מוצאי שבת ביי מלנה מלכה, און טוען נישט אנדערע פשוטע עבודות, זיי האלטן זיך קלוגער פון דעם. א מענטש מיינט: 'עס איז א שאד צו זינגען זמירות, איך קען דאך אין די צייט ענדיגן מיינע שיעורים, חומש און משניות', אבער דער רבי פלעגט פארהאלטן "פארוואס זינגסטו נישט קיין זמירות?"

אסאך מאל ווערט א מענטש א בייזער למדן, זיין לערנען ווערט א גערנון זאך, ער כאפט אריין יעדע מינוט אינמיטן דאווענען, אינמיטן קריאת התורה און אינמיטן זינגען זמירות... אבער עס איז נישט ריכטיג, לערנען משניות איז טאקע א געוואלדיגע זאך, אבער זינגען זמירות איז מער פון ענדיגן משניות! ווען מען ענדיגט זינגען זמירות, קענסטו גיין אין א זייט לערנען משניות. דער עיקר אידישקייט איז זיך פירן פשוט אן קיין חכמות, מיט תמימות און פשיטות - ווי א פשוטער איד. דער רבי אליין פלעגט זינגען זיין גאנץ לעבן זייער אסאך זמירות יעדן שבת און יעדן מוצאי שבת.

איך האב געהערט זייער א שיין ווארט פון א בחור, דעריבער זענען די טראפן 'מהפך פשוט' אויף די ווערטער "אשר בנחל", ווייל דאס איז די גאנצע לימוד פון ספר הקדוש 'אשר בנחל': "מהפך" - ער דרייט דאך איבער, 'פשוט' - זאלסטו זיך פרייען מיט פשוטות! פריי זיך מיט דיין תפילין, פריי זיך אז דו היסט שבת, פריי זיך מיט דיין ציצית, פריי זיך מיט דיין מזוזה, פריי זיך מיט דיין אידישקייט. א מענטש מיינט ער דארף טון עפעס שווערע עבודות זיך צו פרייען, ווען ער נעמט דעם ספר 'אשר בנחל' ווערט אים ליכטיג פאר די אויגן, עס דרייט איבער דעם מענטש ער זאל זיך אנהייבן פרייען מיט פשוטות יהדות.

ווען ער האט מיר געזאגט דעם ווארט האב איך זיך גלייך דערמאנט פון דעם תורה פון רבי'ן, וואס דער רבי זאגט דא: "פי עקר התהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור, בלי שום חכמות", וואס איז אידישקייט? תמימות און פשיטות!

עס זענען דא מענטשן וואס זייער נאטור איז תמימות ופשיטות, נאכדעם זענען דא מענטשן וואס זענען געבוירן געווארן מיט א דריי-קאפ, אבער די סארט מענטשן קענען אויך פאלגן וואס עס שטייט דא; אין וועלטליכע זאכן וועל איך ניצן חכמות, אבער ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, צו לייגן תפילין, צום דאווענען, צו זינגען זמירות, צו קידוש לבנה, צו זאגן א לשם יחוד, א יהי רצון, און צו זאגן איכה-וועל איך עס זאגן בתמימות ופשיטות, אן קיין חכמות.

ווי אזוי איז מען זוכה צו תמימות און פשיטות? דורך תפלה והתבודדות, מען בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם העלה מיר, איך וויל דיר דינען בתמימות ופשיטות; איך וויל זיך פרייען מיט אלע מצות וואס איך טו, מיט מיין תפילין, מיין דאווענען, מיין מזוזה, מיינע ברכות, מיין עסן פשרים, מיט מיין בארד, פיאות און קאפל".

רבי נתן האט געזאגט אז פון ווען ער האט געהערט פון רבי'ן דעם גייעס גלוי: "אביסל איז אויף גוט", האט ער זייער מצליח געווען, פון דעמאלט האט ער אנגעפאנגען מער צו לערנען און מער צו דינען דעם אייבערשטן, ווייל א מענטש וויל מאכן 'א גאנצן טאג' התבודדות און וועגן דעם רעדט ער 'גאנצנישט' צום אייבערשטן, דער רבי זאגט: גיי 'אביסל' ארום הייז, זאג ארויס 'אפאר ווערטער' צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, איך וויל זיין א איד", "רבונו של עולם איך וויל זיין פרייליך", "רבונו של עולם עס גייט אויך מיר אריבער דאס און דאס". אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן.

א גוט ווארט

סימן קס: "אין רעה גדולה מנפילה", נישטא קיין שלעכטערע זאך ווי אויפגעבן, אזוי ווי מיר געפינען, די הייליגע חכמים זאגן (סוטה מד): "תחילת ניסה מפלה", "תחילת ניסה" - דאס איז אנטלויפן אינמיטן א מלחמה - דאס איז די גרעסטע דורכפאל, און דערפאר האט דער הייליגער רבי אונז אזויפיל מחזק געווען מיר זאלן נישט אויפגעבן, אפילו ווען מען זעט ווי מען טאפט אין די טונקלקייט א וואנט, מען שפירט זיך ווי דער ארנסטער מאן, און מען האט כל מיני ראיות אז מען איז א דורכפאל, זאל מען ווייטער בענקען צו זיין א צדיק, און ווייטער וועלן זיין גוט, און קיינמאל נישט אנוועק גיין פונעם אייבערשטן.

א שווערע נאר איז אריבער בכליות אויף די וועלט, ובפרטיות אויף יעדן איינעם, אבער ווען מען דערמאנט זיך אז מען פארט שוין כמעט צום רבי'ן, מען פארט קיין אומאן און דארט וועט מען איבערגלאזן די פטקלעך צרות - ווערט פרייליך אין הארץ.

(עצתו אמונה דברים תשפ"ה)

(אשר היה אל יואל, דברים תשפ"ב)

ליידן אביסל, ליידן אסאך

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו נאיר

אויף די וועלט דארף מען האבן אסאך סכלנות, יעדער איינער גייט אריבער וואס ער גייט אריבער, מען דארף איינזענען געדולד נישט אויפצוגעבן, נישט ווערן אויפגעגעבן וכו' וכו'. דער רבי דערציילט, ווען ער איז געווען א קליין קינד און זיין מאמע די צדיקת פיא האט געקעמט זיינע האר, עס האט אים וויי געטון, ער האט געוואלט שרייען אזוי ווי די סדר ביי קינדער וואס שרייען און וויינען ווען מען קעמט זיי די האר, דער רבי האט אבער נישט געשריגן, דער רבי האט געזאגט: "איך האב שוין דעמאלט פארשטאנען אז אויף די וועלט דארף מען ליידן".

אז דו וועסט אריינגעמען אמונה אין דיר וועט דיר אלעס גיין גרינגער. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קצ"ד): "אחר כל היסורים, אף על פי כן השם יתברך מטיב עמנו", נאך אלע יסורים וואס גייט אריבער אויפן מענטש געבט דער אייבערשטער אויף אסאך גוטע זאכן, "וְכָל שֶׁאֵין אִנּוּ רוּצִים לְהִקָּטֵן אֶת הַיְסוּרִים", נאר דער מענטש אליין וויל זיך נישט גרינגער מאכן מיטן אויפזוכן דאס גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים. אפילו מען גייט אריבער באמת שווערע ביטערע יסורים, "אֲבָל נִגְדַּת דְּבָקוּת אֶחָד לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ מֵהַ שְׂוִיכִין לְאַיִחָה בְּחִינָה שֶׁל דְּבָקוּת בְּמַחֲשָׁבָה אוּ בְּבַחֲנִיָּה אַחֲרָת", אבער ווען דער מענטש ווערט נענטער דורכדעם צום אייבערשטן, ער הויבט אן לעבן מיטן אייבערשטן, "כָּל הַיְסוּרִים אֵינֶם כְּלוּם נִגְדַּת זֶה", איז אלע יסורים גארנישט אנטקעגן דעם, "וְעַל יָדָם בְּעֶצְמָם מִתְקַרְבִּים וּמִתְדַבְּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ", ווייל דורכדעם ווערט א מענטש נענטער צום אייבערשטן. "כִּי נוֹטְלִין מִמֶּנִּי הַבְּרִיאוֹת גּוֹפִי, מִי נוֹטֵל מִמֶּנִּי הַבְּרִיאוֹת, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם בֶּן אֲנִי נִדְבָק בּוֹ יִתְבָּרַךְ", מען הויבט אן פארשטיין ווער מאכט מיר די אלע ווייטאג? ווער נעמט מיר אנוועק מיין געזונט? דער אייבערשטער אליין ברענגט מיר דאך די יסורים, אויב אזוי ווער איך נענטער צו אים. "יִכְבֹּן כְּשֶׁלֹּאֲחַס חֵס וְשִׁלּוּם, אֵינֶה בֶּן, מִי לוֹקַח, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם בֶּן אֲדִרְבָּא עֲמָה הוּא סְמוּךְ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְעוֹלָם הָבָא סְמוּכִין יוֹתֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ", אויב חס ושלום מען פארלירט א קינד און מען הויבט אן פארשטיין ווער האט דאס מיר אנוועק גענומען? דער אייבערשטער, אויב אזוי ווער איך דאך נענטער צו אים, עיין שם.

מוהרא"ש זאגט, דער וואס וויל נישט ליידן אביסל - ליידט אסאך, און דער וואס בייגט איין דעם קאפ פארן אייבערשטן, ער איז גרייט צו ליידן דאס ביסל, און אז מען פארשעמט אים איז ער דאס מקבל באהבה - ליידט מען נישט.

איך וויל דיר נאכאמאל מחזק זיין זאלסט יעדן טאג לערנען גמרא. לערן א בלאט גמרא, אז דו קענסט גיין מיטן טעגליכן בלאט - איז גוט, און אז דו פאלסט ארויס און דו שפירסט ווי דו קענסט נישט גיין די וועג מיט גיין יעדן טאג א בלאט - זאלסטו זיך מאכן דיין אייגענע סדר אין ש"ס; הויב אן מסכת ברכות, לערן א בלאט נאך א בלאט יעדן טאג, דאס וועט מכפר זיין אויף אלע דייערע חטאים.

היינט איז די יארצייט פון הרב הקדוש רבי בנציון פון באבוב זכורו וגן עלינו. מוהרא"ש דערציילט, ער פלעגט זאגן פאר זיינע תלמידים: "אויב וועל איך ענק זאגן צו פאסטן און צו מאכן סיגופים, עבודות קשות - וואלט איר מיר געגלייבט אז דאס איז מתקן דעם מענטש פון אלע חטאים, און אז איך זאג ענק איר זאלט לערנען א בלאט גמרא - דאס גלייבט איר נישט אז דאס איז מתקן דעם מענטש, עס זעט אויס צו פשוט"; ער האט זיי געזאגט אז דאס איז נאך מער מתקן פון אלע סיגופים. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(בעזרת אמונה דברים תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

פ. מי שמתפלל על החרבן, על ידי זה יזכה להתפלל בלב וגוף. ווער עס בעט דעם אייבערשטן אויפ'ן חורבן בית המקדש, וועט זוכה זיין צו קענען דאווענען מיט'ן גאנצן הארץ און מיט'ן גאנצן קערפער.

מוהרא"ש דערציילט

לאקסטויז", האט רבי עקיבא געזאגט: "אזוי ווי איך זע אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקוים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקוים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן".

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, וועלן די טעג אבער צום סוף איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אונז העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקכ"א) אז מען זאגט נישט קיין תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרויערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס אנרופן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען לייען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען לייעט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרויערן און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרוב.

ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו לייען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל ווען משיח וועט קומען וועט מען דאך לייען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי לייען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר לייעט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחידים סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדוש", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אונמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדוש". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזען אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדוש", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחנונות, אדער תיקון חצות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן.

די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרויערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויגט, יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבוי פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה.

דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פרי עץ חיים, אחר סוד פונת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב. דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באנייען, און הייבט אן צו ווערן צוריק גרעסער.

די זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרויערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיגסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטון צוריק די שד, און ווער עס קען גייט אויף אין מקוה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען געט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין ויהי אור הלבנה כאור החמה, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהר"ש חלק א' וחלק ב' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (רטז)

אין קורצן פון פריער: גלייך נאך סוכות לאזט זיך דער רבי ארויס אויפ'ן וועג קיין לעמבערג, רבי נתן פארט נאך אביסל שפעטער מיט א וואגן פון אנשי שלומינו

פאר רבי נתן האט זייער וויי געטון די גאנצע זאך, ער האט געהאט גאר גרויס צער, ער האט אזוי שטארק געגלוסט אפער וועט ער זוכה זיין צו זיין נאכמאל דעם הייליגן רבי'ן, אפער וועט ער הערן נאך א דיבור פון הייליגן רבי'ן, זיין הארץ האט געברענגט מיט א שטארקע ליבשאפט צום הייליגן רבי'ן. ער האט פרובירט אונטערוואנדן די וועגענער אז מען זאל שוין ארויספארן, ביז זיי האבן ענדליך ארויסגעפארן, זיי האבן אבער נישט דערגרייכט דעם הייליגן רבי'ן.

אינמיטן די גרויסע כהלה, האט רבי נתן פארגעסן זיין קעסטל מיט העפען און שריפטן אויפ'ן וועג אינעם דערפל פישטערע, ער האט געמוזט נאכשיקן איינעם עס צו ברענגען, און יענער האט עס אים געברענגט.

דערנאך זענען זיי אנגעקומען א פלאץ וואו די וועגענער שטעלן זיך אפרוען, און דארט האבן זיי באגעגנט דעם רבי'ן. רבי נתן איז געווארן זייער פרייליך, אבער דער רבי האט גארנישט גערעדט מיט אים.

ווי גאר זייער וואגן האט זיך אפגעשטעלט און מען האט אנגעהויבן געבן שטרוי פאר די פערד, איז שוין דער רבי גלייך אונעקגעפארן פון דארט, ווייל דער רבי איז שוין אנגעקומען דארט היבש פריער.

דערנאך האבן אלע וועגענער פון אנשי שלומינו אויך אנגעהויבן פארן ווייטער, זיי האבן פרובירט אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן, און דערנווייל האט שוין די זון אנגעהויבן אונטערגיין, די נאכט פאלט צו, די וועגן זענען בלאטעדיג, די וועגענער שלעפן זיך זייער לאנגזאם, און רבי נתן האט מורא געהאט אז אפער האט איז דער רבי צוגעפארן שטילערהייט צו אן אכסנא, ער באהאלט זיך ערגעץ און קיינער ווייסט אפילו נישט וואו ער איז, אזוי ווי דער שטייגער פלעגט זיין פון הייליגן רבי'ן, און אזוי איז רבי נתן געווען זייער פארקלערט צי ער וועט נאך בכלל קענען היינט טרעפן דעם הייליגן רבי'ן, ווייל עס איז גאר מעגליך

.....

שאלות ותשובות ברסלב

עסן פלייש נאכ'ן זאגן א מסכתא גמרא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין זכות פונעם ראש ישיבה שליט"א, און אין זכות פון מוהר"ש, האב איך זוכה געווען אנצוהויבן לערנען די הייליגע תורה אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן.

ווער עס האט נאכנישט געשפירט דעם געשמאקן טעם, איז בכלל נישטא וואס צו רעדן מיט אים. איידער מ'הויבט אן לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד זעט עס אויס ווי א קינדער שפיל, ווען מ'הויבט אבער אן צו לערנען אויף דעם וועג, הויבט מען פלוצלינג אן צו שפירן די זיסקייט פון הייליגע תורה, מ'שפירט א נאנטקייט צום אייבערשטן, מ'פאקומט יראת שמים און אהבת ה'. און נאכדעם איז שוין נישטא וואס זיך צו טענה'ען איבער דעם בכלל.

איך האב געוואלט פרעגן אויב מ'ענדיגט א מסכתא אויפ'ן סדר דרך הלימוד, און מ'האט פארשטאנען גאר פופציג פראצענט פון די גמרא, ווערט דאס גערעכנט פאר א געהעריגע סיום אז מ'זאל קענען דערמיט עסן פלייש אין די ניין טעג. איך וועל זיך פרייען צו באקומען אן ענטפער, און דער אייבערשטער זאל אייך געבן אלעס גוטס אין לעבן.

א גרויסן יישר כוח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ט לפקט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס אז ממש אזוי ווי דו שרייבסט, בעפאר מען הייבט אן לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד (המבואר בשו"ת הר"ן, סימן עו) זעט אויס דאס זאגן משניות פאר'ן מענטש ווי א 'קינדער שפיל', אבער איינמאל מען הייבט אן לערנען אויף דעם וועג ווערט ממש ביטול הבחירה; מען ווערט צוגעקלעבט צו די תורה, מען באקומט יראת שמים און אהבת השם יתברך.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן טו): "ווער עס האט טועם געווען פון די אונגארישע ווייזן - דעם קען מען שוין נישט אפנארן"; דאס גייט ארויף אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן, אז ווי גאר מען הייבט אן טועם זיין פון דעם סדר אין לערנען; מען הייבט אן זאגן משניות פסדרן, א פרק נאך א פרק און אזוי אויך בלימוד גמרא, מען הייבט אן גורם זיין בלעטער גמרא - דעם מענטש קען מען שוין נישט אפנארן נאכדעם וואס ער האט שוין פארוזכט פונעם יין המשומר, אזא מענטש דארף שוין נישט קיין ראיות און הוכחות צי דאס הייסט יא געלערנט אדער נישט; צי עס איז יא דעם רבי'ן זאך אדער נישט, דעם מענטש אינטערעסירט שוין גארנישט, ער וויל לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה.

אויף דיין שאלה צי מען קען מאכן א סיום אין די ניין טעג און עסן פלייש אויב מען האט געלערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד, מען האט גורם געווען גמרא און פארשטאנען גאר פופציג פראצענט; דאס א סיום און אנדא הייסט דאס געלערנט, אבער עסן פלייש אין די ניין טעג איז נישט כדאי, אפילו ווען מען איז מסיים א מסכתא און מען פארשטייט דאס הונדערט פראצענט. מוהר"ש זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "כדאי הוא בית אלקינו נישט צו עסן קיין פלייש אין די ניין טעג"; אבער מען קען דאס נוצן פאר א סיום.

דער אייבערשטער זאל אונז אלע העלפן מיר זאלן שוין ארויס גיין פון אונזער גלות בכלליות, ובפרטיות - יעדער איינער פון זיין פריוואטע גלות און מיר זאלן לעבן מיטן אייבערשטן א גאנצן טאג. דעמאלט וועט זיין: "כאילו נבנה בית המקדש", אזוי ווי חקמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לג.): "כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בזמיו"; אמן.

(עצתו אמונה פנחס תשע"ט)

לעבנס געשיכטע פון רבי'ן
אז מארגן וועט דער רבי שוין פארן ווייטער קיין לעמבערג און ער וועט נישט זוכה זיין צו זען דעם
רבי'ן.

תשכט

שפעט בינאכט זענען אלע וועגענער מיט אנשי שלומינו אנגעקומען קיין קראסני, זיי זענען
גלייך געווארן וואו דער רבי שטייט איין, דער רבי האט זיך דארט בכלל נישט באהאלטן,
די גאנצע שטאט האט געוואקסט פון רבי'ן, און רבי נתן איז געגאנגען צום הייליגן רבי'ן.
אין אנהויב האט דער רבי בכלל נישט מקרב געווען רבי נתן, נאכ'ן עסן נאכטמאל איז רבי נתן
אריינגעגאנגען צום הייליגן רבי'ן אין צימער, צוזאמען מיט נאך עטליכע אנשי שלומינו.

דער רבי האט זיך אנגערופן צו רבי נתן, "פארנואס ביזטו אזוי מרע שחורה? האסט אפער
חרטה אויף דעם וואס דו האסט אנגעהויבן?", רבי נתן איז געשטאנען דארט אינגאנצן פארשעמט,
און ער האט געענטפערט, "ניין", ווי צו זאגן אז ער האט חס ושלום נישט חרטה אויף דעם וואס ער
האט אנגעהויבן, האט דער רבי זיך אנגערופן, "דעמאלט פארנואס ביסטו טרויעריג?", האט רבי נתן
געזאגט, "אויף וויל זיין אן ערליכער איד", האט אים דער רבי געענטפערט, "אויב ווילסטו זיין אן
ערליכער איד, פארנואס דארפטו זיך זאגן? די גאנצע וועלט הארענעט דאך פאר דיר, דער פארט
קיין פרעסלא נא שטאט אין דייטשלאנד", דער פארט דא, אלעס נאר פאר דיר."

מיט די ווערטער האט דער רבי גאר שטארק מח' געווען רבי נתן, די ווערטער זענען דאך א
מוראדיגע טיפע שכל, עמוק עמוק מי ימצאו, דאס איז דאך די שכל פון משיח צדקינו, דו ביסט
דער עיקר פון די וועלט, און די גאנצע וועלט ארבעט און הארענעט נאר פאר דיר, ער פארט אהער
און דער פארט אהין, אלעס איז נאר וועגן דיר.

דעמאלט איז שוין רבי נתן אביסל געקומען צו זיך און זיך געקענט עפענען זיין מויל, ער האט
זיך אנגערופן צום הייליגן רבי'ן, "אויף האב געמיינט אז איך וועל אייך שוין נישט זען היינט, און
אויף האב זוכה געווען אייך צו זען און צו רעדן מיט אייך", האט אים דער רבי געענטפערט, "מיר
דארפן זיך נאך זען, און מיר וועלן זיך נאך זען, און זען, און זען, דער רבי האט דאס
איבערגעזיגן אסאך מאל אז ער וועט זיך נאך זען מיט רבי נתן, ער האט אים צוגעזאגט אויף
שפעטער אז ער וועט זיך נאך זען מיט אים פנים און פנים אסאך מאל אויף אייביג, לעולם ער
וילנצח נצחיים.

רבי נתן שרייבט, "אין יענע צייט בין איך שוין געפארן נאך יום כיפור קיין מאהלוב, און איך
האב געמיינט אז איך וועל מער נישט זען דעם רבי'ן, דערנאך האב איך זוכה געווען צוריק צו קומען
צום רבי'ן און שרייבן ביי אים דעם פארקטיגן ספר, דערנאך האב איך זוכה געווען צו הערן פון
רבי'ן וואס איך האב געהערט, און צו זיין ביים רבי'ן אויף גאנץ סוכות, שמיני עצרת, און שמחת
תורה, דערנאך האב איך געמיינט אז איך וועל שוין נישט טרעפן דעם רבי'ן יענעם טאג, און דער
אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב אים אויף געקענט באגלייטן, און דערנאך האב איך די
גאנצע צייט געמיינט אז איך וועל אים מער נישט זען, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן
אזויפיל מאל אז איך האב געקענט זען דעם רבי'ן נאכאמאל און נאכאמאל פון פריש, און דער רבי
מיט זיין גרויס רחמנות האט מיר נאך צוגעזאגט אויף שפעטער אז מיר וועלן זיך זען און זען נאך
אסאך מאל."

איינמאל ווען רבי נתן האט
געשמועסט פון דעם, האט ער זיך
אויסגעדרוקט, "אט אזוי גייט דעם
רבי'ן'ס זאך, די ערשטע טריט וואס מען
טוט, זעט מען, און מער נישט". און
דאס גייט ווייטער אזוי ביזן היינטיגן
טאג, ווער עס איז זוכה צו באדינען דעם
הייליגן רבי'ן, זעט נאר דעם ערשטן
טריט און נישט מער. דער אייבערשטער
זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין משמש
צו זיין דעם הייליגן רבי'ן אויף אייביג.
פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פילת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יחזקאל בריסק הי"ד קרית יואל

צו די שידוך שלוש פון זיין זון למזל טוב

החתן יוסי בריסק הי"ו עב"ג בת

מו"ה יואל בער ווייזער הי"ד מאנסי

מו"ה אהרן דייטש הי"ד לעוואד

צו די שידוך שלוש פון זיין זון למזל טוב

החתן אליעזר דייטש הי"ו עב"ג בת

מו"ה חיים דוד ראזענבערג הי"ד קרית ברסלב

מו"ה יצחק אייזיק קאהן הי"ד קרית ברסלב

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יוסף פריעדמאן הי"ד קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה אברהם צוויבל הי"ד קרית ברסלב

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יעקב דוב כהן הי"ד קרית יואל

צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב

הבחור דוד שמואל נ"ו

קול ברסלב - שיעורים, חיזוק יומי, ניגונים, מערזענליכע מעשיות, און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' נסיעה טרעוול" שטעלט צו געשמאקע רייזע קיין אומאן

נאך פילע שווערע הארואניע וואס נסיעה טרעוול
האט אריינגעלייגט פאר לאנגע חדשים צו קענען
צושטעלן א באקוועמע געשמאקע רייזע פאר אנשי
שלומינו קיין אומאן ראש השנה, און בעיקר דאס וואס
דער ראש ישיבה שליט"א זאגט כסדר אז מען זאל
פרובירן צו פארן מיט א גרופע אנשי שלומינו, נישט פארן
אליין, וואס דאס איז בעסער סיי בגשמיות און סיי
ברוחניות. פילע אפציעס זענען ארויף אויפ'ן טיש און
זענען אראפ פון טיש, מען האט געוואויגן און געמאסטן
וואס קען זיין די בעסטע אויסוואל, און מיט'ן
איבערשטנס הילף האט נסיעה טרעוול באוויזן
צוצושטעלן אויך דאס יאר א געשמאקע וועג וואס זאל זיין
צוגענגליך פאר אנשי שלומינו, מיט'ן איבערשטנס הילף.

עס וועט זיין א"ה א טשארטער פליגער וואס וועט
ארויספארן מיטוואך נצבים שפעט בינאכט איינס אויגער
פון JFK לופטפעלד, און וועט פליען קיין ריישא, פוילן, וואו
מען וועט לאנדען א"ה דאנערשטאג נאכמיטאג אום דריי
אויגער. פון דארט וועט א"ה זיין א נסיעה טשארטער
באן וואס וועט טראגן דעם עולם קיין אומאן, וואו מען
וועט אנגעקומען פרייטאג אינדערפרי בעז"ה.

די טשארטער נסיעה וועט א"ה אהיימפארן פון פוילן
אום צום גדלי', און לאנדען אין ניו יארק אום דאנערשטאג
וילך צום גדלי'.

די פרייז פאר די פולע נסיעה פעקעדש, וואס רעכנט
אריין דעם פליגער און די באן מיט צידה לדרך, איז
\$2,395. אויב נעמט מען נאר דעם טיקעט אויפ'ן פליגער
איז די פרייז \$1,795, אויך איז דא אן אפציע צו נעמען נאר
דעם נסיעה טשארטער באן צו און פון אומאן, ווי אויך
האט נסיעה טרעוול נאך פילע וועגן צו פארן צום הייליגן
רבי'ן, מיט פארשידנארטיגע פרייזן און צייטן, וואס זאל
זיין געאייגנט פאר יעדנס געברויך. רופט נסיעה טרעוול
אויף 845-444-8785

דער עיקר דארף מען געדענקען וואס דער ראש ישיבה
שליט"א חזר'ט מיט אונז כסדר אז כדי אנצוקומען צום
הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה דארף מען מאכן אסאך
תפלה, מען דארף אסאך בעטן דעם איבערשטן, און נאר
אזוי קען מען איבערקומען אלע שוועריקייטן און זוכה זיין
אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן, און זוכה זיין צו די
געוואלדיגע הבטחות וואס דער רבי האט צוגעזאגט פאר
ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה.

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידי'ס, USB, SD, און נאך;
דעליווערעט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

תשעה באב

דרשות, שיעורים, מגילת איכה, ספר ירמיה',
קמצא ובר קמצא, שיעורי הלכה, און נאך,
צו הערן אום תשעה באב

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 9

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מענידישניג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים, חיזוק יומי, ניגונים, מערזענליכע מעשיות, און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com